

[Erik Jacobsen.]

maa anses for at være værdige og trængende til den Støtte, som Fonden er i Stand til at yde.

Det fastsættes i Lovforslagets § 3, at der henlægges en Grundkapital paa 1 Mill. Kr. til Fonden. Dette Beløb kan maaske synes stort, men jeg tror, at det i Betragtning af, at der kun vil blive Tale om at bruge de Renter, som denne Million kan afkaste, til selve Lovforslagets Formaal, ikke vil strække ret langt, i hvert Fald ikke hvis et større Antal søfarende og søfarendes Enker og Børn maatte formene sig berettiget til at ansøge Fonden om Hjælp. Hvor mange eller hvor faa der kan blive Tale om, ved jeg ikke, men maaske den højtærede Handelsminister vil være i Stand til at give Oplysning derom. Fonden vil, som Ministeren nævnte, kunne øge sin Formue efterhaanden, men jeg tror dog ikke, man gennem Tilbagebetalingen af de Laan, der er ydet de søfarende, vil kunne regne med noget særlig stort i Retning af en Forøgelse af Fondens Formue.

Jeg vil gerne sige Ministeren Tak, i Særdeleshed for de Bestemmelser, der indeholdes i Lovforslagets § 7, hvorefter søfarendes efterladte, der har oppebaaret Laan af Statskassen i den Tid, da de ikke har været i Stand til at faa hjemsendt Midler fra Forsørgeren, kan fritages for yderligere at betale, hvad der maatte være af Gæld, og endog kan faa tilbagebetalt den Del, som de eventuelt maatte have betalt af de Laan, de har faaet fra Statskassen. Ydelsen af disse Laan — det vil jeg ogsaa gerne have Lov til at sige her fra dette Sted — har været af overordentlig stor Betydning for de søfarendes Paarørende, derigennem at de, selv om Familieforsørgeren fædedes derude i Verden, dog kunde være sikre paa, at Staten gav dem en saadan Haandsrækning, at de ved Hjælp af disse Laan kunde bære Krigstidens Byrder.

Jeg er ligeledes Ministeren taknemmelig for, at Fondens Ledelse skal bestaa dels af Repræsentanter for de søfarendes Organisationer, dels af andre, som har Forbindelse hermed, idet jeg tror, at man herigennem har skabt Betingelser for, at der helt igennem vil ske en retfærdig Fordeling af Midlerne efter de Ansøgninger, der maatte fremkomme, hvilket naturligvis ogsaa er Meningen med hele Forslaget. Man havde i forrige Efterkrigstid en tilsvarende Institution, men af privat Karakter, nemlig Danske Dampskibsrederes Understøttelsesfond, som i det store og hele var baseret paa

det samme som dette Lovforslag. Denne Fond har været administreret rent privat, men alligevel saaledes, at den uden Mislyd fra nogen Side kan siges at have opfyldt sit Formaal.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til hurtig og velvillig Behandling og til Vedtagelse i det høje Ting.

Jens Jensen: Det er ikke længe siden, Rigsdagen vedtog en Lov, som gik ud paa, at danske Søfolk og Fiskere, der under Besættelsen havde opholdt sig i Udlandet, kunde faa fri Hjemrejse og Ferie med Løn. Ligeledes er der som bekendt vedtaget Love om Hædersgaver. Det er derfor ogsaa kun rimeligt — jeg synes ligefrem, Rigsdagen har en Pligt dertil —, at der vises Paaskønnelse og ydes en økonomisk Hjælp til søfarendes efterladte. For den Lov, jeg først omtalte, høstede den højtærede Handelsminister megen Tak, og jeg synes ogsaa, der er al mulig Grund til at takke Ministeren for nærværende Lovforslag, som alle Partier her paa Rigsdagen ser paa med stor Sympati.

Ifølge Forslagets § 3 skaffes Midlerne til denne Fond derved, at Statskassen kontant henlægger en Grundkapital af 1 Mill. Kr. til Fonden, endvidere indbetaler Statskassen til Fonden en Fjerdedel af de Beløb, som de søfarendes Familier afdrager paa de rentefri Laan, Staten i Besættelsestiden har udbetalt dem.

Efter § 2, Stk. 1, kan der af Fonden ydes Hjælp til søfarendes efterladte, og efter samme Paragrafs Stk. 2 kan der ligeledes ydes Hjælp til „andre værdige og trængende Personer, der tilhører Sømandsstanden“. Af Bemærkningerne til Lovforslaget fremgaar det ikke, hvilke Personer der falder ind under Lovens Rammer, og jeg vil derfor gerne spørge Ministeren, om han kan oplyse, hvilke og hvor mange Personer det drejer sig om — Ordet „søfarende“ er jo et temmelig vidt Begreb. Jeg vil i denne Forbindelse ogsaa spørge Ministeren, om Fiskere efter Lovens Bogstav vil blive betragtet som søfarende og dermed falde ind under Lovens Bestemmelser.

§ 7 giver Handelsministeren en vidtstrakt Beføjelse. Han kan ifølge denne Paragraf eftergive Gæld, som søfarendes Familier har stiftet, og ligeledes træffe Bestemmelse om, at Afdragsbeløb, som er indbetalt, skal tilbagebetales. Jeg har ingen Betænkelighed ved at give den nuværende Handelsminister denne Bemyndigelse, og jeg tror ogsaa, at selv om vi skulde faa en anden Handelsminister, vil Loven om „Danske